

καὶ σέμελας ὠδῖνα κεραῦνιον. ἔπνεε δ' ἴππῳ
Εργμαί', ἀφζῶων ἀψάμεσθ' χαρίτων.
Μοῦσ' δ' εἰν ἱερεῖσι Διονύσσιο περφήτης
Μῶμος λαίφηραῖς ἐξέφυγε πτέρυγας,
Θηβαῖσθ' ἤνευ, Λωσικλέσθ'. ἐν ἧ λυαίου
Νηῶ Φόρμιγγας θήκατο καὶ καλάμους.

Τῷ αὐτῷ, εἰς σήλιω Λατύρου.

Οὐκ ἔτ' ἀνὰ Φρυγίω πιτυόφοροι ὡς ποτε μέλψεις,
Κροῦμα δ' αὖ τρητῶν Φθηγρόμεσθ' δονάκων.
Οὐδ' ἐνὶ Λαῖς παλάμης τριωνίδ' ἔργον ἀθάνας
Ὡς πρὶν ἀπαιθήσῃ νυμφογῆρας σάτυρε.
Δὴ γὰρ ἀλυκτοπέδαις Λφίγγῃ χέρας, οὐνεκα Φοίβῳ
Θνατὸς ἐὼν θείαν εἰς ἔριν ἠντιάσας.
Λωτοὶ δ' οἰκλάζοντες ἴσον Φόρμιγγι μελιχρὸν
Ὡπασαν ἐξ ἀέθλων, σὺ σέφθ'. ἀλλ' αἶδαν.

Εἰς ΑΥΓΑΡΚΕΙΑΝ, κεφ. 16.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΩΣ μακεδόνσθ'.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας. σὺ δὲ τραπέζαις
Δαδύσω, μουσέων ἀνθεα βοσκομένσθ'.
Μισῶ πλεῖστον ἄνθρωπον, ὅλακων τροφόν. εἴη παρ' ὀφελῶ
Στήσομαι, οἷσθ' ὀλίγησ δαιτὶς ἐλάθερίω.

ΑΛΦΕΙΟΥ μυτιλῶναίου.

Οὐ σέργω βαθυληΐους θεούρας,
Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα γύγης.
Δὴ τάρκους ἔραμαι βίβ', μακεῖνε.

Τὸ